

Grupp 6

FCI-nummer 241

FCI-standard på franska publicerad 2000-09-13

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2000-04-06

Översättning fastställd av SKKs standardkommitté 2022-09-15

ERDÉLYI KOPÓ

(Svensk översättning av rasnamnet: transsylvansk stövare)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för ERDÉLYI KOPÓ

**Ursprungsland/
hemland**

Ungern

Användningsområde

Rasen är en jakthund av stövartyp, med förmåga att jaga självständigt på stort avstånd från sin förare. Den är särskilt lämpad att söka upp och följa spår efter storvilt. När den finner ett fårskt spår, ger den ifrån sig ett ska med vemodig klang. Under spårarbete hörs hundens ljudliga och genomträngande ska på långt avstånd. Hunden driver och ställer viltet på ett utmärkt sätt. Rasen arbetar vanligtvis ensam, eller i par.

FCI-klassifikation

Grupp 6. Med arbetsprov

Bakgrund/ändamål

Det handlar här om en gammal ungersk ras, vars utveckling har formats av klimatförhållanden, terrängen den arbetar i och rådande jaktformer. Rasen upplevde sin storhetstid under medeltiden, vid en tid då erdélyi kopó var adelns förstahandsval för jakt. På grund av utvecklingen inom jord- och skogsbruk, kom rasen alltmer att trängas undan till Karpaternas otillgängliga kullar och bergsområden. Som en följd av dessa olika naturförhållanden utvecklades två varianter av erdélyi kopó, en högbent medelstor samt en kortbent mindre variant. Båda varianterna hölls traditionellt tillsammans. Ursprungligen användes den högbenta varianten för jakt på storvilt som buffel, och senare björn, vildsvin och lodjur. Den kortbenta varianten användes för jakt på småvilt som räv och hare i tätbevuxen terräng bland bergsklippor och stenrösen. Vid 1900-talets början var erdélyi kopó nästan helt utdöd. Men målmedveten avel återupptogs 1968 och idag finns ett betydande antal individer av rasens större variant i Ungern och angränsande delar av Rumänien. Den kortbenta varianten är utdöd.

Helhetsintryck

Huvudets form och hur huvudet bärs, de starka och muskulösa extremiteterna samt svansansättningen är alla typiska för en central-europeisk mellanstor stövare. Kroppsbyggnaden hos erkélyi kopó har utvecklats för arbete över långa sträckor. Rasen har en atletisk kropp och benstommen är varken grov eller tunn.

**Viktiga
måttförhållanden**

Skallens längd i förhållande till nospartiets motsvarar ungefär 1:1. Mankhöjden motsvarar kroppslängden med ett förhållande på 10:11.

Uppförande/karaktär

Erdélyi kopó är vänlig, modig och uthållig. Rasen är i grunden lugn och balanserad, samtidigt bestämd och livlig. Den uthärdar även extrema väderförhållanden.

Huvud	Huvudet är ett typiskt stövarhuvud, ganska långt men inte snipigt. Hanhund och tik ska uppvisa tydlig könsprägel.
Skallparti	Huden på skallen ska vara stram, åtliggande och utan rynkor.
Skalle	Skallen ska vara lätt välvd. Nackknölen ska inte vara uttalad och ögonbrynsbenen ska vara bara svagt utvecklade.
Stop	Stopet ska vara endast svagt markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln ska vara svart. Den ska inte vara alltför tvärt avskuren. Nosborrnarnas vingar ska vara rörliga och öppningarna väl vidgade.
Nosparti	Nosryggen ska vara rak.
Läppar	Läpparna ska vara torra och åtliggande. Tandköttet ska vara svart.
Käkar/tänder	Käkarna ska vara starka, med starka och välutvecklade tänder. Hunden ska uppvisa komplett saxbett i enlighet med korrekt tandformel.
Kinder	Kinderna ska vara rundade, men endast svagt markerade.
Ögon	Ögonen ska vara medelstora, mandelformade och något snedställda. De ska vara mörkbruna och ögonkanterna ska sluta tätt kring ögongloberna.
Öron	Öronen ska vara medelhögt ansatta och ej vara alltför tunga. De ska utan att bilda veck, ligga an mot kinderna. Efter ansättningen blir öronen något bredare för att sedan avsmalna mot de avrundade spetsarna. När öronen förs framåt när de över ögonen, men sträcker sig inte mycket längre än så.
Hals	Halsen ska vara mycket muskulös och av medellängd. Vid halsens nedre del bildas lätta veck. Något halsskinn är tillåtet men inte önskvärt.
Kropp	Kroppen ska vara rektangulär.
Överlinje	Överlinjen ska vara rak.
Manke	Manken ska vara tydligt markerad.
Rygg	Ryggen ska bakom manken vara rak och ha väl utvecklad muskulatur.
Ländparti	Hos tikar tolereras en aning längre ländparti.
Kors	Korset ska vara lätt avfallande.

Bröstkorg	Förbröstat ska inte vara framträdande. Bröstkorgen ska vara bred, lång och inte alltför djup. Den ska vara oval, nästan rundad, för att säkerställa en fri andning. Underlinje och buk: Buklinjen ska endast vara svagt uppdragen.
Svans	Svansen ska vara medelhögt ansatt och stark. I vila ska svansens avslutande tredjedel vara lätt uppåtböjd. I idealfallet når svansen 1-2 cm nedanför hasorna. När hunden är uppmärksam bärs svansen över rygglinjen i en böj, men ska aldrig rullas över ryggen. Svansen ska inte vara kuperad. <i>Svanskupering är enligt lag förbjuden i Sverige!</i>
Extremiteter	
Framställ	Frambenen ska bära upp kroppen likt kolonner. Framifrån sett ska frambenen vara parallella och relativt brett ställda som följd av den rymliga bröstkorgen.
Skulderblad	Skuldrorna ska vara välmuskade, av tillräcklig längd och något tillbakalagda.
Armbåge	Armbågarna ska ligga tätt an mot bröstkorgen.
Underarm	Underarmarna ska vara raka och symmetriska.
Framtassar	Framtassarna ska vara stora och väl slutna med starka och välvda tår. Trampdynorna ska vara stora, stadiga och ha bra svikt. Klorna ska vara starka och så svarta som möjligt.
Bakställ	Bakbenen ska vara välmuskade. I stående ska baktassarna befinna sig en aning bakom korset.
Lår	Låren ska vara av god längd.
Has/hasled	Hasorna ska vara lågt placerade.
Mellanfot	Mellanfötterna ska vara raka och parallella.
Baktassar	Baktassarna ska vara starka och väl slutna. Trampdynorna ska vara stora, stadiga och ha bra svikt. Klorna ska vara starka och så svarta som möjligt. Sporrarna bör avlägsnas. <i>Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är enligt lag förbjuden i Sverige!</i>
Rörelser	Rörelserna ska vara långa och vägvinande, aldrig trippande. Traven ska täcka mycket mark. När hunden arbetar är galoppen utomordentligt uthållig.

Hud	Huden ska vara medeltjock och kan särskilt i områden kring halsen vara lös, men utan att bilda veck. Huden ska vara mörkt pigmenterad och områden utan päls ska vara svarta.
Päls	
Pälsstruktur	Hela kroppen, inklusive bukens undersida, ska täckas av kort, tät, rak och åtliggande päls. Längs nacken, på manken, på lårens baksida och på svansens undersida ska pälsen vara längre än på övriga kroppen. Virvlar och ridge kan förekomma. Pälsen ska kännas hård och vara glänsande. Under täckhåren förekommer underull.
Färg	Svart med tanteckning. Tantecknen ska finnas vid vardera ögonbrynet, längs nospartiet och på benen. De ska vara tydligt avgränsade och inte alltför sotiga. På nosryggen kan en vit fläck förekomma. Den kan bilda en blås upp mot pannan, en ring runt halsen, sträcka sig mot bröstkorgen samt nå ben och tassar. En vit fläck kan också förekomma på svansspetsen. Det är aldrig önskvärt att det vita täcker mer än en femtedel av kroppen.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	55-65 cm Det är inte storleken mätt i centimeter som ska vara avgörande, utan harmonin och helhetsintrycket hos hunden.
Vikt	Minst 25 kg
Fel	Varje avvikelse från standarden är fel och ska bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.
Diskvalificerande fel	<ul style="list-style-type: none"> • Aggressiv eller extremt skygg. • Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter. • Skallparti som är alltför trångt, alltför långt eller rundat. • Stop som är för lite eller för mycket markerat. • Kort nosparti. • Bettfel. • Lätta öron, som hos en terrier eller vinthund. • Sträv päls, mjuk päls, vågig päls eller otillräcklig päls. • Färgerna brun eller blå, med tecken.
Nota bene	Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion ska användas till avel.
Testiklar	Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964